PENSEO

N-ro 145

Nov./2003

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski, 1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 13-a jaro http://www.elerno.net/penseo.htm

Mikronoveloj de Wang Meng

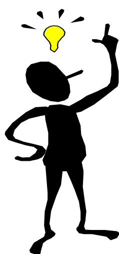
Pensulo

Vangĉjo aĉetis ruĝan pilkon. Post kiam li revenis hejmen, li sentis preferon al la blanka. Do li reiris al la magazeno por ŝanĝi la ruĝan kontraŭ la blanka. Tamen post la ŝanĝo, li sentis korinklinon al la ruĝa, kaj li faris alian ŝanĝon de la ruĝa kontraŭ la blanka. Post tio, lia koro alroĉiĝis al la blanka. Kaj li do decidis aĉeti blankan pilkon en la magazeno. Kiam la du pilkoj, blanka kaj ruĝa, metiĝis en la hejmo, li naskis maltrankvilon. Fine li reiris al la magazeno por nuligi la aĉeton de du pilkoj kaj reakiri la monon.

Konsiderinte, ke la nuntempa servado en komercado jam multe pliboniĝis, li aperigis sian artikolon por laŭdi la servadon. Kaj samtempe, li profunde sentis, ke estas tre malfacile por io ajn atingi perfektecon, kaj ke elektado estas granda malfacilo en homa vivo. Pro tio li kovis dubon pri la signifo de la homa vivo.

Liĉjo aĉetis nigaran pilkon kaj ĝin metis en la hejmo ekde tiam. Kvankam Vangĉjo persvadis lin reaĉetis blankan aŭ ruĝan kontraŭ la nigra, tion li ignoris.

Poste, Vangĉjo estis nomata kiel pensulo, kaj Liĉjo kiel politikisto.

tradukis Liu Yi

Vivjaroj

Dimanĉe kuniĝis kelkaj kunlernintoj, kiuj preskaŭ ĉiuj suspiris senĉese. La unua plendis, "Mia familio loĝas en tre mallarĝa ĉambro. Tri anoj de mia familio okupas nur pli ol dudek kvadratajn metrojn. Jen pro tio mi maltrankviliĝas tiel ke miaj haroj fariĝis blankaj."

La dua diris, "Dum kelkdek jaroj, mi ne laboras glate kaj laŭdezire, kaj mi ĉiam tenas nebonan rilaton kun miaj superuloj. Jen pro tio mi koleriĝas tiel ke miaj dentoj forfalis tute."

La tria prenis la temon, "Gravas nek mallarĝa ĉambro nek nebona rilato kun superuloj. Mi pasigis ĉi tiujn kelkdekojn da jaroj por edziĝi kaj eksedziĝi. Ĉiufoje kiam mi implikiĝis en leĝa kazo de divorco, mi fariĝis ankoraŭ pli maljuna. Jen nun mi ne povas rektigi mian dorson kaj mi jam fariĝis ĝibulo."

La kvara lamentis, "Vi ĉiuj estas pli feliĉa ol mi. Lastjare, mia filino mortis, kaj ĉijare, mia maljuna kunulo forpasis, kaj mi nun suferas je malsanoj en koro, stomako, lieno, hepato kaj tiuj de virinoj... Jen mia vizaĝo plene kovriĝas per faltoj."

Vangĉjo asertis, "Mi estas la plej feliĉa. Mi loĝas en larĝa ĉambro, mia laboro iras laŭ mia deziro, mi ĉiam tenas bonan rilaton kun miaj superuloj, mia maljuna kunulino traktas min tutkore, ĉiuj anoj de mia familio estas en bona sanstato, kaj mi nek maltrankviliĝas nek ĉagreniĝas. Tamen, rigardu, samkiel vi ĉiuj, mi ankaŭ maljuniĝis."

elĉinigis Yu Wen

Dediĉe Al Mia Patrino

Yang Liuhong

En Hongkongo pluvegis je la 27-a de decembro, 1988. Kiam mi konversaciis telefone kun mia patrino, mi informiĝis pri neĝado en Pekino

vetero pluva
en tempo vintra
min sopirigas senmotive
jen al sezono mia—
tiuj tagoj por atendi neĝon
kaj l' ĝojo ĉe neĝfalo
vi certe scias
ja kion mi paroli volis
kiam mi en pluvo staris
akvgute survizaĝe
kaj mian stultan agmanieron
kiam mi tenis la aŭdilon
vi estas am' kaj varmo
vi estas diktavola neĝo
vi estas ja eterna
en ĉiuj lokoj jen senteblaj de mi
mi vin konservos
vi apartenas sole al mi
kiel ajn brua
kiel ajn dista
ĉu al mi donas neĝon la ĉi-tia vintro aŭ ne
profunde mi min trempos
profunde mi min enterigos
  en vian amon
    en vian varmon
      en vian dikan
        tavolon de neĝeroj...

elĉinigis Tong Liang

Ŝuoj

Ju Guoding

"Kien vi iras?" plenkreskulo demandis al Jang.

Li ne estis la patro de Yang. Tiu, kvar- aŭ kvin-jara, estis trompe kolportita ĉi tien.

"Mi iras pisi," Jang jam ellernis fabriki mensogon.

"Pisu en sputujon endome," La plenkreskulo, kiu ne generis siajn proprajn gefilojn, timis, ke Jang eskapis.

Kiam li iris al la hejmo de ŝuisto, vidante la ŝuojn por infanoj, Jang tuj naskis ideon en la menso. Tiuj ŝuoj estis elfaritaj per diverskoloraj feloj, similaj al abstraktaj pentraĵoj: laŭaspekte katsimila, tigrosimila aŭ monstrosimila.

"Mi volas rigardi ŝu-faradon," li volis iri tien refoje.

La ŝuisto estas malproksima parenco... kaj plie li ne povos superrigardi Jang dumvive. La plenkreskulo konsentis.

*   *   *

Haj faris ĉion honeste sen ajna fuŝado. Tamen nuntempe, "honesteco" senutilas. Ĝi helpas nek riĉiĝi nek teni lian edzinon lojala.

Haj insistis pri vartado de Jang kaj la jugejo favore donis Jang al li per verdikto.

Preskaŭ samtempe, Jang, same honesta kiel sia patro, estis trompe foririgita.

Haj lavis sian vizaĝon per larmoj. Ofte li iris al privata ŝu-vendejo tre malproksima de sia hejmo kaj staris tie ŝtoniĝinte, ĉar li promesis aĉeti tiaspecajn ŝuojn tie. Hodiaŭ la ŝuoj elĉerpiĝis pro bona vendado. Li sentis sennoman ĉagrenon.

"Vi venis ĉi tien multfoje... Ĉu vi volas aĉeti ŝuojn?" Haj skuis sian kapon, faligante kelkajn larmgutojn.

"Tiaspecaj ŝuoj tuj alportiĝos... Ili estas produkto por prova vendado... Mia vendejo estas ununura en vendado de tiaspecaj ŝuoj..." La vendistino ripetis tiujn vortojn multfoje.

Dum ŝia parolado, triciklo alveturis, plena je infanaj ŝuoj kun abstraktaj desegnoj, proksimume ok kestoj da ili.

Haj fikse rigardis tricikliston malŝarĝi kestojn.

La triciklisto malŝarĝis la lastan keston. Jen tre peza kesto!

La kovrilo de la kesto estis puŝmalfermita de knaba kapo. Jang! Surprizite Haj sin ĵetis kriante.

"Mi scias, ke vi certe venas por aĉeti ŝuojn. Vi neiam mensogis," diris Jang plorante.

elĉinigis Hongjia

Liang Ping

finfine
formik' surgrimpas la orelon elefantan —
mirige la vojaĝo penlabora

la elefant' damninda ne sentemas laŭkutime
ne koleriĝas la formiko
ĉar ŝi, en amo, tenas sin alloga

delonge l' elefant' fariĝis jen idolo ŝia
koncernas tio l' sonĝon de l' formiko
kaj la kutimon lian fali teren por dormado

sur la herbejo la formiko tiutage
promenis, ĝoja senkompare
eĉ ne sciante pluvatakon

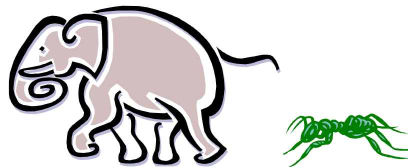
vekiĝis la formiko
falintaj herbfolioj ĉirkaŭ ŝi mem
pezege premis ĝis ŝi ja anhelis

ŝi elbaraktis el herbfolioj
foriris de la grup' por serĉi l' elefanton
ŝi volas al li diri sian voton

ŝi kredas sin sola amatin' por l' elefanto
starante sur orelo lia
misprenis ŝi la tondron kiel sian ternon

ĉielo apartenas al mi, diris ŝi
la tero apartenas al mi, ŝi aldonis,
mi devas lokon ja okupi en arbaro!

oreloj senutilaj. li ankoraŭ apatiis
kaj skuis sian kapon ĝuste ĉe ĉi-tempo
senspuris la formiko kune kun allogo ŝia...

elĉinigis **Xu Wenlin**

Tempo Fluas Kiel Akvo

Lou He

torenta pluvo
mi fermis la ombrelon sub alero
por ŝirmi, en klimato sude de Yangzi-rivero
sin trovis kelkaj homoj senmovema
ja kiel skizo kontraŭ la arbaro malpliĝinta
l' arbaro havas bluan sangon
kun la fatalo nesondebla kaj teror' stel-nokta
Oh, ne, obstino mia
malsan' knabeca mia estas
jen tempo fluas kiel akvo

en la aero ies fingr' moviĝis
riparis mia patr' radioricevilo hejme
radiaj ondoj pendis super la vilaĝo
malplena satenaĵo
aŭ melankolia nokta sonorilo
jen flora branĉo malpeziĝis
formalaj karno kaj burĝonoj
la patro prenis ilojn, batis kaj martelis
magneto sendis sonojn
tro olda la kantisto
elprenis karnan korpon li el tiu kanto
jen tempo fluas kiel akvo

klasĉambre vic' kaj vico da lernantoj
kaj intermita voĉ' de instruisto

solecaj okulgloboj liaj, rondaj kaj malgrandaj
similis al flosantaj tefolioj en la akvo
ĉu la klasĉambro ebenaĵ' fariĝos?
aspekto vasta ĝia kaj la voĉo hieraŭa
elŝoviĝis unu kap', dirante:
kotonon la postkvardekjaran ĉiuj pluku
irante greg' da ŝafoj iĝis ŝtonoj
irante grup' da homoj iĝis kotoneroj
atendis ili ĉiuj — in' graveda
aperos kiel nubo
jen tempo fluas kiel akvo

elĉinigis Zhu Defang

Nun

Liu Qingquan

nun estas la ok-naŭ-a en mateno,
ioma miskompren' okazas inter mi kaj via suno.
la ĉiel' nur altas iom pli ol la domfirsto,
plendas buboj pri la negrimpabla alto.
l' alteco fikse min rigardas je rigardo mia:
kiel vi scias, ke la tempo kreskas?

nun legas mi la manuskriptojn de novicoj, nun
ĉe la podio via instruist' dormetas.
mi legas de komenco ĝis la fino,
intrig' altira ne sin trovas;
mi ŝajne jen komprenas l' elnodiĝon
kaj iun paŭzon tuj malantaŭ l' elnodiĝo.

la pluvo malgrandiĝas, tio, kio iras tien, reen
jen estas la konataj kaj malsanoj kaj potencaj tusoj de gvidantoj.
vi sidas seriozmiene, mi nenian honestecon sentas.
malgrandiĝanta kaj pli granda pluvoj falas kune,
simbol' de sango-ŝvit' perdiĝas.

nun koro malleviĝas plien, nun
monero povas ja eksciti vian avidemon.
kun kelkaj plendoj mi korektas frazojn;
la kora apati' signifas idiotan romantikon, mi eĉ
travidas vin tra l' forstrekitaj vortoj.

ioma laco, iom da konfuziteco...
ĉi-momenteta obstineco indas je prizorgo.
enkore vi karesas timon kontraŭ la feliĉo, kaj mi
bambuan korbon tenas prirevante akvon.
Do loĝas vi en vian etan domon, vian
ĝardenon mi ne plu enmetas en la zorgon.

nun mia oficej' fariĝas la azilo frusomera,
cikadoj ĉirpas ja senpove ekster mia ĉambro.
vizaĝe al la flaviĝintaj verdaj herboj,
ĉu povas mi apreci senhasteme,
esprimi miajn amkompaton, respektecon kaj maldegnon?

ekhontas mi se vi komprenas mian penson;
mi ekus de komenco se subite falus ja mallumo:
labori pene kaj amikiĝi kun vi kor-sincere.

elĉinigis Kong Leiming

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊
Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Disdonanto Lin Liyuan
Adreso: Ĉambro 501, N-ro. 72,
Strato Xitangxilu, Guangzhou,
Guangdong (510050)
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Nanhai Kolegio de Sud-Ĉina Normala Universitato, Nanhai, Guangdong 528000, Ĉinio
Tel: (0757) 6366253 (hejme)
E-poŝto: vejdo@elerno.net
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_